

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Η έννοια της Βασιλείας του Θεού είναι μία εκ των σημαντικότερες διδασκαλίες του ευαγγελίου και μια από τις πλέον συζητήσιμες θεολογικές διαφοροποιήσεις μεταξύ της θεολογίας της Δύσης και της Ανατολής. Σκοπός και πρόταση της διδασκαλίας αυτής είναι να καταδειχτεί πως ο κόσμος της πτώσης πλέον έπαυσε με την έλευση του Χριστού και πως επήλθε μία νέα ανακαινισμένη και μεταμορφωμένη κτίση, όπου σε αυτή πλέον υπάρχει η ελπίδα της απολυτρώσεως του ανθρώπου.

Ο Θεός ως δημιουργός του σύμπαντος κόσμου και της κτίσεως, είναι και ο κυβερνήτης της πλάσης, ο οποίος ως σκοπό δεν έχει μόνο τη συντήρηση του κόσμου αυτού, αλλά επιδιώκει και να οδηγήσει τα πλάσματά του στην τελείωση, και την κτίση στην πλήρωση του σχεδίου Του. Έτσι ο ίδιος με την πανσοφία Του καθοδηγεί την πλάση, μη αφήνοντάς την σε τυχαία πορεία, αλλά αντιθέτως ενεργώντας μέσω της Θείας θελήσεώς του. Η αποδοχή δε αυτής της πορείας του κόσμου υπό τη Θεία καθοδήγηση του Θεού, σε καμία περίπτωση δεν αναιρεί τη δυνατότητα του αυτοβούλου, του αυτεξουσίου και της ελευθερίας του ανθρώπου, αλλά αντιθέτως αυτή είναι που γίνεται και μέσο της Θείας θελήσεως.

Η βάση της διδασκαλίας αυτής φαίνεται να είναι γνωστή από την Παλαιά Διαθήκη. Σύμφωνα λοιπόν με το πνεύμα της Παλαιάς Διαθήκης

η βασιλεία του Θεού, αποτελεί την παρουσία του Θεού και την απόκλυση του σχεδίου Του, έχοντας ιστορικό χαρακτήρα καθώς αυτή συντελείται εν τόπο και χρόνο στο λαό του Ισραήλ και με την πρώτη παρουσία του Θεού στον Αβραάμ. Η βασιλεία αυτή για το λαό του Ισραήλ αποτελούσε μία διαρκή πραγματικότητα, ενώ το εσχατολογικό όραμα μέχρι τη βαβυλώνια αιχμαλωσία δεν υπήρχε στον τρόπο σκέψης και τη διδασκαλία τους, κάτι που όμως άλλαξε όπως γίνεται έκδηλα φανερό, τόσο από τα μετέπειτα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, όσο και από την Καινή Διαθήκη. Είναι όμως επίσης φανερό πως οι ιδέες αυτές στο λαό του Ισραήλ κατά την εποχή του Χριστού είχαν έντονο ανατρεπτικό κατά της εξουσίας τόνο, καθώς οι προφητείες των μεγάλων ανδρών της Παλαιάς Διαθήκης εκλαμβάνονταν κατά γράμμα. Το μήνυμα μάλιστα του Χριστού υπήρξε για αυτούς έντονα ανατρεπτικό. Ο ίδιος μίλησε για πόλεμο στα πάθη και την αμαρτία, για το παράδειγμα της αγάπης και τελικά για τη μεταστροφή του ανθρώπου σύμφωνα με την οποία θα συντελεστεί το θέλημα του πατρός Του. Έτσι κήρυξε μια διαφορετική βασιλεία, μία πνευματική βασιλεία, με κέντρο τον εσωτερικό άνθρωπο και όχι την εξωτερική πυγμή, καθώς η βασιλεία που έφερε δεν ήταν από τον κόσμο τούτο.

Από μερικούς ερευνητές η βασιλεία του Θεού ταυτίστηκε με την Καινή κτίση της δευτέρας παρουσίας. Στην ιστορία της εκκλησίας και ήδη από τα πρώτα της βήματα εμφανίστηκαν αιρέσεις οι οποίες ταύτισαν το εσχατολογικό όραμα της βασιλείας του Θεού με μία επίγεια, κτιστή, υλική αναγέννηση κατά τη Δευτέρα παρουσία του Χριστού. Πρώτος υπήρξε ο γνωστικός Κήρινθος, ο οποίος μπόλιασε με αρκετά χιλιαστικά ιουδαϊκά στοιχεία το χριστιανικό κήρυγμα, ενώ ακολούθησαν οι Εβιωναίοι, οι Ναζηραίοι, αλλά και στα νεώτερα χρόνια οι Σπουδαστές της Γραφής και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά κ.α.

Πέραν αυτών όμως και επιφανείς εκκλησιαστικοί άνδρες υποστήριξαν το μοντέλο αυτό. Ανάμεσά τους ήταν ο Παπίας Ιεραπόλεως, ο Ειρηναίος της Λυών, ο Ιππόλυτος Ρώμης, ο Τερτυλλιανός και άλλοι. Πολλοί πατέρες όμως τόσο στην Ανατολή όσο και στη Δύση αντέκρουσαν με σφοδρότητα, πολλές φορές, το ζήτημα αυτό. Χαρακτηριστικός υπήρξε ο ιερός Αυγουστίνος με αποτέλεσμα να περιπέσει η θεωρία αυτή σε ανυποληψία. Η τάση της εσχατολογικής προοπτικής επαναφέρθηκε όμως μετά τη διάσπαση των εκκλησιών της Δύσης, μεταξύ προτεσταντισμού και καθολικής εκκλησίας, απορρίπτοντας όμως κατά

βάση το υλιστικό χιλιαστικό μοντέλο και προτάσσοντας τη βασιλεία του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων. Ειδικά σε ότι αφορά τον προτεσταντισμό, ενώ πρότεροι θεολόγοι με κορυφαίο τον Harnack αναφέρονται στην παρουσία της βασιλείας του Θεού ως μια παρούσα πραγματικότητα στις καρδιές των ανθρώπων, οι νεώτεροι διαλεκτικοί με ηγέτη τον K. Barth συνάγουν πως κάτι τέτοιο είναι αδύνατο λόγω της παντελούς αδυναμίας του ανθρώπου να σωθεί. Η βασιλεία του Θεού σε αυτούς γίνεται πραγματικότητα δια της πίστεως και μόνο.

Πηγή : <http://users.sch.gr/>